ספר המדות — מוהל

א. צָרִיךְ לַחֲזֹר אַחַר מוֹהֵל צַדִּיק וִירֵא־שָׁמַיִם, כִּי כְּשֶׁהַמּוֹהֵל אֵינוֹ טוֹב, יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁלֹּא יִהְיֶה מוֹלִיד, חַס וְשָׁלוֹם, הַנִּמּוֹל עַל־יָדוֹ. גַּם עַל־יְדֵי שֶׁהַמּוֹהֵל אֵינוֹ טוֹב, עַל־יְדֵי זֶה בָּא הַתִּינוֹק, חַס וְשָׁלוֹם, לִידֵי חֳלִי נוֹפֵל.

ב. אִשָּׁה שֶׁאֵינָהּ יְכוֹלָה לְהִתְעַבֵּר, תַּבִּיט עַל הַסַּכִּין שֶׁל מִילָה אַחַר הַמִּילָה.

ג. הַמּוֹהֵל נוֹתֵן הֶבֶנָה לַנִּמּוֹל בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה.

ד. מִצְוַת מִילָה – יֵשׁ לָהּ כֹּחַ שֶׁיֵּשׁ לְבִגְדֵי כֹהֵן גָּדוֹל.

ה. מִי שֶׁנּוֹלַד מָהוּל, בְּיָדוּעַ שֶׁכֹּחַ הַמְדַמֶּה שֶׁלּוֹ טוֹב וְיָפֶה.

ו. מִי שֶׁגּוֹמֵל חֶסֶד, שֵׁם אֲשֶׁר יִקָּרֵא יִתְקַיֵּם, בִּשְׁבִיל זֶה קֹדֶם שֶׁיִּקָּרֵא שֵׁם לַתִּינוֹק, יִגְמֹל חֶסֶד, וְעַל־יְדֵי זֶה יִתְקַיֵּם הַשֵּׁם.